

Hodnocení bakalářské práce Jaroslavy Havlíkové *Portrét Ivo Hucla, osobnosti šťáhlavického regionu.*

Autorka představuje „básníka a mistra čaje“, také scénáristu, člověka přemýšlivého i jednoho z organizátorů kulturního života šťáhlavického regionu v jeho integritě. Pozitivem je nejen skutečnost, že sama v regionu žije, ale především fakt, že měla možnost I. Hucla blíže poznat a že jí umožnil nahlížet po jistou dobu do svého tvůrčího zázemí. Jako „autor regionu“ není tedy Hucl vnímán pouze jako tvůrce regionem inspirovaný, ale jako osobnost v dosahu i rozsahu svých aktivit mnohem bohatší.

V první části je představen – poněkud zjednodušeně - region (geografie, historie, kulturní památky), v následujícím Portrétu využívá autorka tvůrčím způsobem především informací od I. Hucla samotného (v textu zaznamenány kurzivou); mezi nimi pro rozvoj osobnosti i vlastní tvorbu jsou jako významné zmíněny zejména zkušenosti z cest Evropou a z pobytů v kláštorech (Vilémov, M. Lázně) i z poutí na Sv. horu Athos (Řecko), cenné jsou také zmínky o spolupráci s výjimečným hudebníkem O. Janotou a o experimentech s „metajazykem“ (pořad *Magická řeč*) v polovině let devadesátých.

Zájem I. Hucla o duchovní světy byl nejen důvodem k založení čajovny ve Šťáhlavicích, ale zřejmě i jedním z pramenů Huclovy poezie (publikované časopisecky od konce 80. let), zejména stěžejních *Ostrovních básní* (vyd. *Bezejmenná čajovna Šťáhlavice*, 2010), jako další zdroje jsou pak uvedeny okouzlení „přírodou Západočeského kraje“, underground, prostředí rockové hudby, setkání s dálněvýchodní filosofií.

Následuje analýza *Ostrovních básní*, zde však autorka často až většinou zůstává u předložení vlastních dojmů a pocitů a komentářů víceméně obecných („básně věnované rodině“, „nabízí nahlédnout na skutečnost úplně jinými očima“ – jakými?, „několik básní bylo napsáno v kláštorech“, „básně vynikají kouzelnou přírodní lyrikou“),

analytická část má tady jisté rezervy, zatímco na syntetizující souhrn a závěr se již ke škodě celku nedostává.

V dalších kapitolách autorka představuje I. Hucla coby organizátora i kurátora výstav výtvarného umění i výtvarného kritika (reflexe výstavy celoživotního díla X. Hoffmeisterové je umístěna v příloze), scénáristy cyklu rozhlasových pořadů s tematikou islámu a televizních dokumentárních filmů a také jako „občana“, t.j. milovníka a ctitele krajiny regionu, ale též spolutvůrce jeho duchovní atmosféry (pořádání festivalů čajové kultury).

Autorce se podařilo ať již ukázkami z rozhovorů, jež sama vedla, tak představením a analýzou mnoha dalších duchovních aktivit přiblížit na půdorysu bakalářské práce I. Hucla jako skutečně výraznou osobnost nejenom šťáhlavického regionu a šťáhlavické kultury.

Práci, napsanou mj. velmi kultivovaně, doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako výbornou až chvalitebnou (v závislosti na průběhu obhajoby).

V Plzni 19. května 2013

Jiří Staněk

